

Pèrdues

XAVIER MAUREL
ECONOMISTA

L'ESTAT HA donat per perduts els 23.300 milions d'euros en les ajudes públiques als bancs en la seva crisi iniciada el 2007. Contra les promeses fetes pel govern encara en funcions, les pèrdues han estat pagades a costelles de la ciutadania, que ha hagut de sufragar-les perdent en recursos per a la sanitat pública, en recursos per a l'ensenyament públic, en l'atenció a les persones necessitades; així com les polítiques governamentals

dels darrers quatre anys (als quals han estant afegint prop d'un cinquè any de govern) en la disminució de recursos en infraestructures, rebaixa de salaris i impostos *low cost* per als rics. Però els problemes financers en països europeus de primer nivell segueixen surant. A casa nostra, el governador del Banc d'Espanya alerta sobre el descontrol en el dèficit públic i, en conseqüència, preveu nous *ajustaments*, els citats en l'apartat anterior.

D'altra banda, el banc més important d'Europa, Deutsche Bank, i el segon en poder, el Commerzbank, es troben en una seriosa crisi de confiança. I, per acabar-ho d'arrodonir, el banc més important d'Itàlia, el Monte dei Paschi di Siena, el més antic del món nascut l'any 1472 amb 3.000 oficines per tot el país, es troba literalment penjat. El passat mes de juny, l'FMI afirmava que el Deutsche Bank suposa un risc sistèmic (per tant, durador) més gran que qualsevol altra institució financera del món (sí, van dir del món). Darrere d'aquesta afirmació, es troba sens dubte la multa de 14.000 milions de dòlars que la justícia dels Estats Units podria imposar al banc alemany. La qüestió rau en la vinculació d'aquest banc amb els negocis immobiliaris en els

principis de la crisi que van iniciar països com els americans, els britànics i els mateixos espanyols, qualificats d'escombraries financeres. Per si de cas, el banc ha proveït 5.500 milions per "prevenir".

Encara més: el Deutsche Bank ha anunciat que es despendrà de la seva companyia d'assegurances i la vendrà a l'Abbey Life del Regne Unit (encara). Perdre llast, sobretot quan el negoci de les assegurances va fluix, és un bon motiu. Ampliar recursos financers per poder complir amb la demanda de la multa judicial americana, tot i poder-la negociar pot ser una altra raó. I també pactar alguns acords amb els britànics pels efectes del conegut Brexit. D'altra banda, el Commerzbank, que com molts altres bancs de tra-

dició comercial havia jugat a les inversions, optarà per tornar a la dedicació a empreses i famílies. I a Itàlia, el Monte dei Paschi di Siena, de la bella ciutat Toscana i la seva famosa cursa de cavalls, el banc més poderós d'aquest país, ens ha sortit amb una sorpresa inesperada: un forat de 360.000 milions d'euros (sis vegades més que a Espanya). La qüestió sembla reduir-se al fet que no s'ha fet res fins a la data per intentar o voler redreçar el banc. Com ha estat possible? Doncs cal remarcar que el president del Banc Central Europeu és governat per l'italià Mario Draghi, expresident del Banc d'Itàlia (2006-2011), mentre que al BCE no hi ha cap il·lustre espanyol que el govern no ha sabut "col·locar". Vet aquí les diferències.